

[Kurt Hansen]

mærkninger, så ham behøver jeg ikke at spørge.

Der tales om tvivl i forbindelse med den langtidsløse, der siger nej til et jobtilbud, fordi jobtilbuddet er uacceptabelt for vedkommende, fordi det ligger uden for hans faglige område, fordi det betyder lønnedgang, og fordi han ved, det betyder et 9 måneders ansættelsesforhold, hvorefter han skal ud i en arbejdsløshedssituation til en betydeligt lavere understøttelse. Det vil jo være konsekvenserne. Der lægges ligesom op til, at tvivlen skal komme systemet til gode. Jeg citerede, at når det ansås for tvivlsomt, skulle der vurderes og gøres ved. Ja men hvad skal der konkret ske af konsekvenser, og hvad går sanktionerne ud på? Vi har spurgt om dette så mange gange, så det må være på tide, at arbejdsministeren, hvis han ikke ønsker at skabe retsløse tilstande på arbejdsmarkedet for de arbejdsløse, giver os et konkret svar på de spørgsmål, som vi har stillet om dette forhold.

Arbejdsministeren har gentagne gange sagt, der ikke sker ændringer. Jeg vil derfor godt stille arbejdsministeren det spørgsmål: forventer arbejdsministeren, at der vil være flere tilfælde af folk, der får frataget understøttelsen med udgangspunkt i rådighedsbegrebet, fordi de siger nej til jobtilbuddet, nu efter denne ordning, end der har været de seneste par år, hvor jobtilbudsordningen har været i kraft? Jeg håber på at kunne få et ret klart svar på dette.

Arbejdsministeren sagde, at jeg insinuerede, at der var tale om en stramning. Jeg vil godt henlede arbejdsministerens opmærksomhed på, at der ikke tidligere har været denne sammenkobling mellem et nej til et jobtilbud og så rådighedsbegrebet, for som det fremgår af arbejdsministerens skriftlige fremsættelsestale i folketinget i 1978, da jobtilbudsordningen blev gennemført, er det kun dem, der står til rådighed for arbejdsmarkedet, der skal have et jobtilbud. Det står direkte i den skriftlige fremsættelsestale. Så kunne man jo prøve at finde ud af, om der er nogen, der, kort tid før de skulle have et jobtilbud, er blevet frataget understøttelsen. Det har arbejdsministeren heller ingen kendskab til. Så administrationen af dette er klar: ingen mister deres arbejdsløshedsunderstøttelse. Derfor er det ikke et spørgsmål om at

insinuere noget. Det er arbejdsministeren, der forsøger at bortforklare tingenes tilstand.

Arbejdsministeren lægger det også op på den måde: ja men de, der ikke ønsker et jobtilbud, det er jo dem, vi må vurdere. Ja men det vil også betyde, at man i forhold til det, jeg har citeret, og som står skrevet i bemærkningerne, side 4, øverste spalte, skal vurdere folk, der siger nej til et hvilket som helst jobtilbud. Der skal altså strammes her.

Hr. Hans Jørgen Jensen ryster på hovedet, men så kom herop og forklar de nærmere retningslinjer, som vi ikke har kunnet få arbejdsministeren til at forklare.

Jeg må sige til arbejdsministeren, at jeg er ikke særlig tryk ved, at fagbevægelsens top, Dansk Arbejdsgiverforening og Arbejdsløhedskassernes Samvirke synes, at de formuleringer, der er i forslaget, er en god ordning. Jeg er ikke sikker på, at de vil administrere det ud fra nogle retningslinjer som dem, der har ligget til grund hele tiden. Det er ikke, som arbejdsministeren sagde, en betryggende ordning, der kommer til at bygge på tillid. Jeg er meget bange for, at det vil blive retsløse tilstande for de arbejdsløse. Det vil blive fuldstændig vilkårligt, at de kan presses ud af arbejdsmarkedet.

Hr. Hans Jørgen Jensen sagde, at vort beslutningsforslag var af meget generel karakter, og han sagde videre, at det ville give endnu større administrative vanskeligheder. Hvad er det for noget sludder, rent ud sagt? Hvad er det for noget sludder at komme med? Det eneste, dette forslag lægger op til, er, at administrationen skal være præcis den samme, som den har været fra dengang, jobtilbudsordningen trådte i kraft. Bortforklaringer og dårlige undskyldninger dækker ikke over den totale mangel på argumentation, der afslører sig i dette tilfælde.

Der ligger et skjult angreb på arbejdsløhedskasserne og fagbevægelsens ledere, siger hr. Hans Jørgen Jensen. Jeg har ikke lige gode erfaringer med alle i fagbevægelsens top. Vi så, hvordan Kvindeligt Arbejderforbund, afdeling I, pressede nogle tyrkiske kvinder ud af arbejdsmarkedet med rådighedsbegrebet i hånden, fordi de ikke mente, det er altså Kvindeligt Arbejderforbund – at de var tilstrækkelig gode til at tale dansk. Vi så, hvordan en anden afdeling inden for Kvindeligt Arbejderforbund, nemlig Esbjergafdelingen, med udgangspunkt i rådigheds-